

No nos queremos aprovechar de los intereses de los ciudadanos de Orihuela ni tampoco del ayuntamiento. Y, desde luego, estamos en disposición de llegar a un acuerdo.

¿Cuál es el principal obstáculo? El ayuntamiento reclama la totalidad de la inversión. Lo que hay que valorar es la tasación, la pericial. Hay que realizar una pericial sobre el edificio en el estado en que se encuentra actualmente, lo cual difiere mucho de lo que cuesta o de lo que costó en su día, en el año 2005.

Personalmente, he vuelto también a mantener relaciones telefónicas con el ayuntamiento para abordar esta cuestión. Aparte de que el propio ayuntamiento ha decidido también pedir la reversión de los anteriores juzgados, esta *consellera* se ha comprometido a buscar un acuerdo, incluso que la tasación pericial de ambos edificios la realice un tercero, no la administración autonómica ni tampoco por parte de la administración local, y buscar un acuerdo que no perjudique, de ninguna de las maneras, al Ayuntamiento de Orihuela.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

(*Inoïble*) ... senyora *consellera*.

Pregunta número 373, que formulará el diputado Antonio Woodward, del Grupo Parlamentario Ciudadanos. Le corresponde la respuesta al *conseller* de Hacienda y Modelo Económico.

Cuando quiera, señor Woodward.

El senyor Woodward Poch:

Sí, buenas tardes, señora presidenta.

Buenas tardes, señor *conseller*.

Le agradezco el haber dejado el foro Forinvest para venir a tratar de contestar esta pregunta.

Mire, uno de los puntos o de los apartados del pacto del botánico era el rescatar o intentar rescatar a las personas.

Desde este Consell se ha denunciado, reiteradamente, la mala financiación de esta comunidad, la cual todos los grupos estamos de acuerdo y hemos firmado un acuerdo y lo hemos reivindicado, junto también con la infrafinanciación de las inversiones, no llegando a la media del resto de comunidades de España.

Y nuestra pregunta venía a cuento, ya que entendemos que también sería una medida importante y acorde con su pacto del botánico intentar que al menos las rentas más bajas que están obligadas al pago del IRPF, en su nivel autonómico, llegaran a computar como, al menos, la media de las demás comunidades autónomas, pero, en este caso, a la baja, al encontrarse en tramos superiores a la media nacional.

Nuestra pregunta es si tiene previsto el Consell reducir el tramo autonómico del IRPF para las rentas medias y, en este caso, más bajas, durante el próximo ejercicio.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Woodward.

Señor *conseller*.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyora presidenta.

Senyoria.

He de dir-li prèviament, i abans de contestar-li a la pregunta que em fa, quin és el context en què jo hauré de contestar. El context, com saben vostés, és què poden fer les comunitats autònomes en el tema de l'IRPF, no?

Vosté sap, com jo, que poden fer diverses coses: fixar un import mínim, personal i familiar, aplicable en el càlcul del gravamen; l'escala autonòmica aplicable a la base general de l'impost; i les deduccions, les deduccions en la quota íntegra autonòmica per circumstàncies personals i familiars, per inversions no empresarials i per l'aplicació de renda a determinades finalitats. Eixe és el context: import mínim, escala pròpia, deduccions.

Cal dir que esta potestat legislativa no és il·limitada, sinó, com sap vosté molt bé, està concreta que la quota líquida autonòmica no siga negativa. És a dir, l'import autonòmic de l'impost ha de ser positiu o, almenys, zero, després d'aplicar les deduccions sobre la quota.

Així, per tant, és en este context que he de respondre-li la pregunta.

En eixe context, la intenció del Consell és abaixar el tram autonòmic de l'IRPF per a les rendes mitjanes i baixes, atenent la nostra sensibilitat i compromís social, tal com diu el pacte del botànic.

Malgrat tot, hi ha condicionants que ara mateix ens fan dir que no tenim una dada concreta per fer realitat aquestes rebaixes impositives, ni una dada ni una dada. En quin sentit? Doncs que, d'una banda, el retard d'un nou sistema de finançament que millore el nostre dèficit estructural en la balança fiscal fa difícil saber quin és l'esforç fiscal complementari o suplementari que podríem fer, perquè hem de vore la repercussió que podria tindre respecte dels nostres propis impostos i les nostres pròpies accions legislatives al respecte.

I l'altra, és l'anàlisi que ara mateix estem duent a terme a través d'un comitè d'experts, creat per a estudiar la normativa tributària valenciana en el seu conjunt. És molt important açò del conjunt. Nosaltres no podem actuar de manera puntual, perquè significaria òbviament que podríem

distorsionar i inclús fer més mal que bé. Volem fer esta anàlisi global, valorar les possibilitats legislatives per apropar el sistema tributari valencià a les necessitats del finançament de les obligacions que té La Generalitat. Tot això sota l'ideari d'un sistema tributari progressiu, inspirat en una major descentralització fiscal.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor conseller.

(Inoïble) ... quan vullga.

El senyor Woodward Poch:

Sí, muchas gracias, señor *conseller*.

Bueno, yo lo único que veo aquí al final es que, por desgracia, los ciudadanos de la Comunidad Valenciana somos los terceros, al menos en las rentas más bajas, que pagamos más impuestos en el tramo autonómico, por mucho que me haya querido decir todo lo que me ha querido decir. Entonces, yo le rogaría que estudiara bien. Cuando tenga esos estudios, poder bajar los tramos para la gente más necesitada, en este caso los que tienen las rentas más bajas.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias.

Sí, senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Té raó vosté. Té raó vosté, i en això estem, i per això anem a treballar, perquè ja li he avançat que el nostre criteri és eixe. Però també he de dir una altra cosa. En temes de deduccions no és així. En temes de deduccions, com sap vosté, se n'apliquen setze, exclusivament a contribuents de rendes baixes i mitjanes, requerint que el conjunt de bases liquidables de beneficiari no supere els 25.000 euros. Estes deduccions atenen realitats personals i familiars diverses que impliquen una necessitat econòmica incrementada respectes a d'altres persones que, amb un mateix nivell de renda, no tenen estes circumstàncies.

Em referixc a: naixement, adopcions i acolliment familiar. Famílies nombroses. Conciliació del treball amb la vida familiar. Contribuents discapacitats. Conviure amb ascendents majors de setanta-cinc anys o majors de seixanta-cinc, si són discapacitats o tenen algun grau de minusvàlua. Primera adquisició o lloguer també d'habitatge habitual. Les deduccions ultrapassen en quasi tots els casos els 150 euros i poden tindre una incidència més gran encara que abaixar la càrrega fiscal d'una reducció de cinc a deu punts percentuals en el tipus de gravamen de les rendes baixes.

Vaig a posar-li un exemple: pensem que sobre una quota líquida, per exemple, 300 euros, una rebaixa de deu punts percentuals suposaria 30 euros. A banda que per aquesta via atenem circumstàncies personals concretes i no només el fet que la renda siga més o menys baixa. És a dir, baixa i, a més, circumstàncies personals concretes.

També vull recordar-li, per acabar, a la seua senyoria, l'esforç fet per aquest govern, en tractar d'afavorir les persones amb circumstàncies socials difícils, com ara la dependència, per exemple, la necessitat freqüent de medicines, o la precarietat familiar, en el cas de fills de dones víctimes de la violència de gènere. Casos tots ells en els quals hem limitat o reduït les taxes i els copagaments que fins ara se'ls aplicaven. Per donar una dada: el decret que es va aprovar a primer de gener per deixar de pagar el copagament farmacèutic beneficiarà 910.000 pensionistes de la seguretats social amb rendes inferiors a 18.000 euros.

En definitiva, és i serà prioritat d'este govern el compromís social amb les persones menys afavorides. I en la mesura de les nostres possibilitats, i ho diu el conseller d'hisenda, cada dia farem de la nostra terra un lloc millor per a conviure, emprant totes les eines que estiguen al nostre abast.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

I a continuació, la pregunta 240 que formularà l'il·lustre diputat senyor Alberto García, del Grup Parlamentari Ciudadanos, sobre la figura de l'assistent personal, corresponent la resposta a la vicepresidenta del Consell. Quan vullga, senyor García.

El senyor García Salvador:

Hola, bona vesprada.

Mire, senyora vicepresidenta, anem a parlar de la figura de l'assistent personal. L'article 19 de la Llei 39/2006, la llei d'autonomia personal i atenció a la dependència, fa referència a la figura de l'assistent personal, una figura que ha de ser capaç de facilitar l'accés a l'educació, al treball, a una vida més autònoma, en definitiva, d'estes persones dependents. Igualment, l'ordre autonòmic 21/2012, en l'article 15, parla de «requisitos subjetivos para obtener el derecho a la prestación económica de asistencia personal». Val.

Hem de mencionar també que esta figura de l'assistent personal està sent desenvolupada amb èxit en zones com el País Basc, en Madrid, en Catalunya, i és també una de les exigències d'organitzacions com el Cermei i gent del món de la dependència per a la Comunitat Valenciana. És a dir, sembla que *a priori* eixa figura existeix, però n'hi han dubtes si està desenvolupada, si s'aplica i si té algun tipus de pressupost. Aleshores, la pregunta és si el Consell va a posar en marxa la figura de l'assistent personal.